

November 21-től

Újságíró-stúdió indul Szegeden

A Magyar Újságírók Országos Szövetségének Csongrád megyei Szervezete, a megye két napilapja — a Csongrád megyei Hírlap és a Délmagyarország — szerkesztősége, valamint a Magyar Televízió Szegedi Közzételi Stúdiója közreműködésével, az idei tanévben is megszervezi az Újságíró-stúdiót. A stúdió célja: újságíró-utánpótlás és tudósítók nevelése. Előadásait felölelik azokat a politikai, társadalmi, kulturális, valamint szakmai alapismereteket, amelyek a pályán történő elhelyezkedéshez feltétlenül szükségesek.

A stúdióra azoknak a 18–30 éves fiataloknak jelentkezősét várjuk, akik érdeklődnek és tehetséget éreznek az újságírói pályára, a sajtó tevékenysége iránt, és kedvet ahhoz, hogy az újságírókat tudósítsák. Felvételre jelentkezhetnek egyetemi

végzettséggel rendelkezők, de bármilyen munkaterületen dolgozó fiatalok, egyetemi hallgatók, érettségivel, szakmunkásvizsgával rendelkezők, vagy éppen érrettségi avagy szakmunkásvizsga előtt álló diákok is.

A pályázat feltételei:

1. Önéletrajz.
2. Új, vagy már valahol megjelent írás. (A pályamunka műfaja lehet riport, tudósítás, jegyzet, úgyszerű színes, tárcsa jellegű, akár humoros hangvételű írás, elbeszélés.)

Az önéletrajzot és a pályamunkát (kákat) Újságíró-stúdió, Sajtóház, Szeged, Tanácsköztársaság útja 10. 6724 címre kell küldeni. A borítékra fel kell tüntetni: Újságíró-stúdió — Pályázat. Határidő: 1979. november 1. Mind az önéletrajzon, mind a beküldött íráson fel kell tüntetni a pályázó-szerző nevének, pontos címét, iskolai

végzettségét, szakmáját, jelenlegi foglalkozását és borsztását, valamint életkorát. A jelentkezők felvételéről írásbeli értesítést kapnak.

Az Újságíró-stúdió foglalkozásait 1979. november 21-én kezdődnek, és 1980. május közepéig tartanak. Előadásaira, illetve gyakorlati foglalkozásaira hetenként kerülnek ki. Az újságíró-tehetség-kutatást, illetve előképzést biztosító stúdió résztvevői — szorgalmuktól, előrehaladásuktól függően — oklevelet kapnak. A legjobb és legtehetségesebb — a pályára iránt elkötelezettséget érző — hallgatóknak arra is lehetőségük nyílik, hogy adott esetben újságíró-gyakornokként dolgozhassanak.

A MAGYAR ÚJSÁGÍRÓK ORSZÁGOS SZÖVETSÉGE CSONGRÁD MEGYEI SZERVEZETE

Bödön, trotil és a bűvárok

Átlagos, szürke szerdának indult a tegnapi nap. Am délelőtt kaptuk a hírt: ritka értéket, úgynevezett bödönhajót találtak a Tisza fennkén a Hídepítő Vállalat nehézbűvárai Szegednél, s most emelik ki az újszegedi oldalon. Nos, ahogy mondani szokták, a hír igaz volt, csak éppen nem Szegednél, hanem hajót, nem a hídepítésnél dolgozó bűvárok és nem szerdán délelőtt... Hanem: ki, hol, mikor?! Algyő térségében, egy gázvezeték feltetésénél, épp egy hete, valami szokatlan tárgyba akadt a horgony.

Erdős Károly nehézbűvár: „Szóltak, nézzük már meg, mi az. A felderítő akció eredménye: egy körülbelül 6–7 méteres csónak, jó rége lehet a lelet, értesítettük hát a múzeum régészét, Kisterenyi Ervin — maga is bűvárokod —, a Feszty-körkép restaurátorainak vezetője ott termett. No, kedden aztán kiemeltük a vizügyiek segítségével. Behoztuk az úszóházhöz, aztán mégis inkább a partfürdőhöz, mert onnan könnyebben elviheti majd az algyői olajosok darus kocsija a restaurátorok dorozsmai táborába.”

Dr. Juhász Antal, igazgatóhelyettes a múzeumban: „Az Április 4. szocialista brigád gyakran segít nekünk, ezekben a percekben (szerdán délután) éppen azon fáradoznak, hogy érhetné el a daru karja a kettőbe tört, föliába csomagolt zsákmányt. A bödönhajó — mondják bodonnak is — halászkor régi járműve, a múlt század második feléig. Majd az izotópos vizsgálat kideríti a pontos életkorát. Ritka zsákmány ez az egyetlen tölgyfa törzsből kifaragott csónak.”

Darusok és műszakiak tanakodnak a bödönhajó elvételéről

Hanem mire a bödönhajónak történetének végére járunk, mégiscsak visszajutottunk a hídepítésben közreműködő bűvárokhoz. Tegnap kezdődött el ugyanis az a robbantássorozat, amelynek célja az újszegedi oldalon a mederpillér és a parti pillér közötti két Soil-Mec cölöp eltávolítása. Addig persze jó néhány napra munkát adnak a robbantómestereknek, s a bűvároknak.

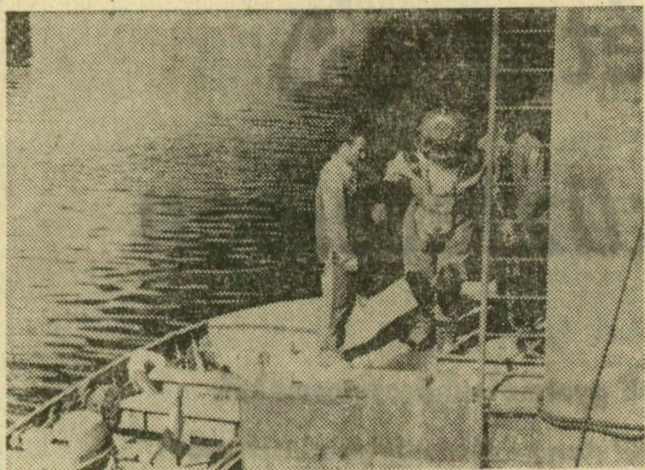
Beledj Máttyás, a Hídepítő Vállalat robbantási üzemegységének helyettes vezetője: „Trotilal dolgozunk, amelyet a bűvárok helyeznek el a vízből vagy tíz méter magasba, a meder alá pedig vagy húszméteres mélységbe lenyúló cölöpök derekához. Apró falatokat kell kicsipnünk a vasbeton testből, hogy megingassuk, s eltávolíthassuk a mederből a most már

csak útban levő cölöpöket. A hídszerkezet megáll a saját lábán, a pillérekén.”

Öltöztetik a „menyasszonyt” — a bűvárt. Lemerül, megerősíti a robbanóanyagot, visszajön a hajóra, aztán a motoros biztonságos távolságra viszi őt is, társait is. Figyelmeztetés a hangszóróból: „Vigyázat, robbantás!” Dörrenés, gyűrűzik a víz a visszahulló permettől, halak a vízfelszínen. A bűvár újra öltözik, megnézi, mekkora „harapást” kapott a vasbeton. Sokszor lemegy még ezen a héten, sokszor felhangzik majd a figyelmeztetés is.

Felgyorsult életet élnek most már a híd építői. Hiszen lám, egyetlen átlagos, szürke szerdai napon is minden történik a Tiszán...

Pálffy Katalin

Öltöztetik a „menyasszonyt” — munkába indul a nehézbűvár

Alkotói támogatás — szegedi művészeknek

Az itt élő művészek munkájának elismeréseként, alkotói tevékenységük támogatására hagyományosan Szeged felszabadulásának évfordulóján adják át eddig a városi tanács alkotói díját. Az idén — minisztertanácsi határozat értelmében a város mecenatúrájának, a művészek alkotói támogatásának új rendszerét és formáit dolgozták ki. Eszerint hivatásos művészek — írók, költők, képző- és iparművészek, fotó- és zeneművészek, színészek, rendezők, művésztanárok, népművészek, művészeti kutatók — kaphatnak alkotói támogatást, amellyel megfelelő lehetőségeket kíván biztosítani az adományozó, a városi tanács végrehajtó bizottsága, a jelentős művészeti teljesítmények létrehozásához, illetve segítségnyújtani a pályakezdekőknek a beilleszkedéshez, erősíteni kötődésüket a városhoz. Következésképpen a támogatás egyik formája a pályakezdekők: harminc éven aluli művészek kaphatják, egy évre szól. A másik forma az egyszerű alkotói támogatás, amelyet 1–3 hónapig azért kap egy-egy művész, hogy jelentősebb művét zavartalanul megalkothassa. Az úgynevezett vendégpályadíj a harmadik forma, melyet egy-egy Szegedre hívott író, költő, zenész, képzőművész kap, szintén 1–3 hónap időtartamra. Ezzel a városról szóló, Szeged szellemi életét gazdagító alkotások megszületését kívánják elősegíteni. A támogatásokat egyéni jelentkezés alapján ítélik oda, a pályázatokat a művészeti szövetségek helyi titkárainak, a városi pártbizottságnak, illetve a KISZ városi bizottságának egyetértésével a tanács művelődésügyi osztálya javasolja elfogadásra, a pályadíjak odaítéléséről a tanács végrehajtó bizottsága dönt.

A városi mecenatúra új rendszere alapján odaítélt alkotói támogatásokat, tegnap, a városi tanácsban megtartott ünnepségen adták át a művészeknek. Ott volt dr. Koncz János, a megyei, dr. Székely Sándor, a városi pártbizottság titkára, Szabó

G. László, a megyei tanács elnökhelyettese is. Bányainé dr. Birkás Mária, a városi tanács elnökhelyettese köszöntötte a művészeket, beszélt a szocialista mecenatúra szerepéről, a szegedi városi tanács eddigi, művészeket támogató tevékenységéről. Elmondta, az új rendszerben adott a lehetőség arra, hogy a jövőben a művekre is jobban figyeljenek az állami támogatás odaítélői.

Csanádi Géza, a városi tanács vb művelődésügyi osztályának vezetője ismertette a pályázat eredményeit. Elmondta, hogy tizennégyen kaptak pályakezdő, húszan egyszerű alkotói támogatást, egy művész pedig vendégpályadíjat. Közülük pályakezdő alkotói támogatásban részesültek négyen: Darida Miklós, a Szegedi Nemzeti Színház rendezője, akinek város-hoz kötődését az operarendezői utánpótlás biztosítása, operaházi tapasztalatainak hasznosítása reményében érezték fontosnak a pályázatok elbírálói. Hules Endrénének, a színház másik rendezőjének odaítélt támogatás indoklása: az idei évadban két darabot rendez, a városban kifejtett működése a prózai társulat egésze szempontjából is meghatározó lehet. Szecsődi Ferenc hegedűművész, a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola szegedi tagozatának művésztanára egyre jelentősebb szerepet tölt be a város koncertéletében; az elmúlt évadban több mint harminc sikeres fellépése volt Szegeden, az ország más városában és külföldön. Dr. Szigeti Lajos irodalomtörténész, a JATE magyar irodalomtörténeti tanácsának munkatársa, az egyetemi alkotókör vezetője, a Fiatal Írók József Attila Körének tagja, Kritikai, tanulmányai évek óta rendszeresen jelennek meg a szaklapokban és az országos irodalmi lapokban.

Egyszerű alkotói támogatásban tíz művész részesült: Bak István költő, akinek új, harmadik kötete befejezéséhez kívánnak segítséget nyújtani. Bakonyi Tibor épí-

tész, aki a magyar szecesszióval kapcsolatos kutatómunkáját összegzi, illetve Szeged egykori építésének, Magyar Edeinek az életművét bemutató kismonográfiáját fejezi be. Gerle Margit iparművész Turkuba tervezett tanulmányútjához kapott segítséget, melynek során a finn iparművészetet tanulmányozza, hogy alkotói tevékenységében hasznosítsa majd. Kerek Ferenc zongoraművésznek számos sikeres fellépése volt az elmúlt években, folyamatosan segíti a város különféle kulturális rendezvényeit. Kotsis Nagy Margit keramikumművész a dél-alföldi tárlaton, a vásárhelyi őszi tárlaton, A mi Tiszánk című gyűjteményes kiállításon mutatta be eddig műveit, az alkotói támogatással önálló kispasztikai kiállításának megrendezését szeretné elősegíteni. Nagy Zoltán a Szegedi Nemzeti Színház prózai társulatának egyik meghatározó egyénisége, a leendő „Egyszemélyes színház”-nak egyik létrehozója, a Széchenyi-napló alapján készülő új Mocsár Gábor-darab előadásának kezdeményezője. Simai Mihály költő a Móra Könyvtáránál megjelenő ifjúsági regény befejezéséhez kapta a támogatást. Sz. Lukács Imre író Új Viharok című, a Magyarországi felfedezése sorozatban, a Szépirodalmi Kiadónál megjelenő kötetén dolgozik. Szőnyi György Endre irodalomtörténész, a JATE angol tanszékének oktatója kismonográfiát és regényt ír. Vincze András festőművész új munkáit bemutatni, jövő évi önálló kiállításának megrendezéséhez kapott támogatást.

Vendégpályadíjban részesült Papp Lajos költő, a miskolci Napjaink folyóirat főszerkesztője, aki készülő Riportok című hatodik verseskötetét Szeged városának kívánja ajánlani, valamint Templomolvajok című készülő színművét majd a Szegedi Nemzeti Színház rendezésére bocsátja.

A kétbalkezes és az örömlány

Színes, szinkronizált. amerikai filmvígjáték. Írta: Richard Shapiro. Fényképezte: Alex Phillips. Zene: John Cameron. Rendezte: Don Taylor. Főbb szereplők: Lee Marvin, Oliver Reed, Kay Lenz, Robert Culp.

Arról már épezzük mozilátogató régen lemondott, hogy a Vadnyugat valaha is kikerült az örökös-öröklőn felhasználható témák tárhá-

zából. A Limonádé Joe című film óta ahhoz is hozzáadódhatott, hogy időnként vállalkozó szellemű rendezők jól-rosszul (inkább rosszul) parodizálni igyekeznek az egész Wild West-romantikát, a szöke Marytól a vad indiánokon keresztül a Hősig, aki cojtába sohasem tölt, csak lő, s legalább ötféle, halálbiztos variáció van megdicsőülésére.

Don Taylor is gondolt egy nagyot: csatlakozott a korábbi parodiakísérletekhez. Legalábbis a plakát szerint, mely így nyitja propagálva A kétbalkezes és az örömlányt. Csak a jó ég tudja, valóban mi is kerekedik belőle: leginkább késő vadnyugati vígjátékocská lenne, hiszen az igazi paródiákhoz szükséges szellemességet és ötletgazdag, találékonyságot még nyomokban sem igen fedezhetjük föl. Hacsak nem a nemibetegséggel bajlódó indián nem túl izléses alakjában, vagy a kiöregedett, ám azért nőügyekben nem is annyira balkezes, egykori vadnyugati hős figurájában. Aki mellékesen kisfilmes szélességekkel mutatkozik be, hogy végül megtollasodott egykori cimborájától, a választási harc közepette, dicső bandája segítségével régi pénztartozását kiegyenlíti.

vén, rokonszenünkbe lopja be magát. A film elején nagy cirrel-durrall elrabolt örömlánycsapat még némi reménykedésre adott alkalmat, de hamar ki kell fogynunk az örömlányörömből: mindössze egyetlen, a lelkisnyiló kijelentések dacára nem is oly csúnyácska szakmai képviselő marad belőlük. (Kay Lenz csinos nő, kar, hogy színésznőnek igen csak gyengécske.) Egyébként az indiánfantázia utolsó, elég silány maradvékval Knox nagylőnök Csütörtöknek nevezi, míg társnői a hét többi napját testesítik meg, természetes idomalkkal, a szó szoros értelmében. Egy biztos: szemrevaló egy hét jött össze belőlük.

S csordogál, csöppörög a történetecské, néha már oly vontatott, hogy jól is esnek az ezeréves gag-ek egyik legszebbike, a fecskendőből kilövellt vízsugár is. Sam Longwood, a Vadnyugat félig döglött oroszlanja (megszemélyesítője Lee Marvin) — társulatával csetlik-botlik és az örömlánnyal örömködik. Annyi baj legyen. A country-zene jó, itthon különben sincsenek örömlányok. Legalábbis nem kívénhedt, kétbalkezes cowboyok bandájában.

D. L.

Nívódíjak átadása

Szerdán bensőséges ünnepségen adták át a Magyar Néphadsereg művelődési házában a Honvédelmi Minisztérium és a Magyar Írók Szövetsége — immár hagyományos — közös irodalmi pályázatának nívódíjait.

A nívódíjak átadása előtti érkezőkor egyebek között elmondták, hogy az irodalmi pályázat újabb jelentős hozzájárulás volt a katonák, a honvédelem eszméjének szolgálatában helyt állók marandó és színvonalas ábrá-

zolásához. A pályázatra beérkezett alkotások műfajilag és tematikailag sokoldalúak voltak, a pályázat célját jól szolgálták.

Az irodalmi bíráló bizottság időszerű mondanivalójú és kimágasló színvonalú alkotásáért a nívódíj első fokozatát ítélte oda Zsombok Timár György írónak „Csilag született” című irodalmi monológjáért. Az irodalmi nívódíj második fokozatát Galgóczi Erzsébet, a harmadik fokozatát pedig Tabák Endre kapta. (MTI)